

Arvid Claessons

livshistoria

1919 – 1993

Barndomen i Klippan

Min far Arvid, född 1919 växte upp i Göteborg vid Klippan, alldeles intill älven. Därifrån avgick segelskutorna från Ostindiska kompaniet till Kina under 1700-talet. Där fanns också båtmännens hus. De ansvarade för alla bogserbåtarna som assisterade handelsfartygen. Där låg även det stora mäskdoftande Carnegie-bryggeriet och alla ölutkörare med sina hästar och kärror. Det var folk och båtar i rörelse överallt, en spännande miljö för en grabb att växa upp i. När Arvid föddes 1919 härjade spanska sjukan som värst. Arvids far som också hette Arvid, dog 1918 i sjukdomen.

Som de flesta arbetarfamiljer bodde de i 1 rum o kök, Arvid med sin mor Annie. Hon arbetade i saluhallen vid Kungstorget. Som väl var hade Arvid också mormor Matilda som passade honom.

Arvid har sagt att ”han hade en lycklig

barndom, det var knapert men vi höll ihop.” Han hade flera mostrar och morbröder som omhuldade honom. Han har berättat att han och kamraterna lallade på isflaken i älven - ett vanligt nöje bland grabbarna.

Men Arvid var ganska klen som barn. Kanske berodde det på att maten inte var så näringsrik och att vara ensamstående försörjare gjorde inte saken lättare.

Arbeten

När Arvid var 14 år, flyttade han med sin mamma till morbror Erik. Han var bagare och hade ett eget hus i Kungssten. Där bodde de på andra våningen i 1 rum och kök. Arvid låg i kökssoffan, vilket inte var ovanligt på den tiden.

När Arvid var 16 år, alltså 1937 och slutat skolan, fick han jobb som svetsare på Eriksberg, ett av stadens skeppsvarv. Han trivdes inte där, det var bullrigt, rökigt och dålig miljö. En period arbetade han som båtsman, då han var med och förtöjde fartyg som la till i hamnen. Det var nog roligt och intressant men ganska osäkert.

Nej, han ville bli murare istället. Men det var inte så lätt att komma in på den eftertraktade yrkesskolan. Det fanns killar med en far som var murare och som hade företräde. Men genom en av sina morbröder, kom han dock in på skolan till slut.

Boxningen

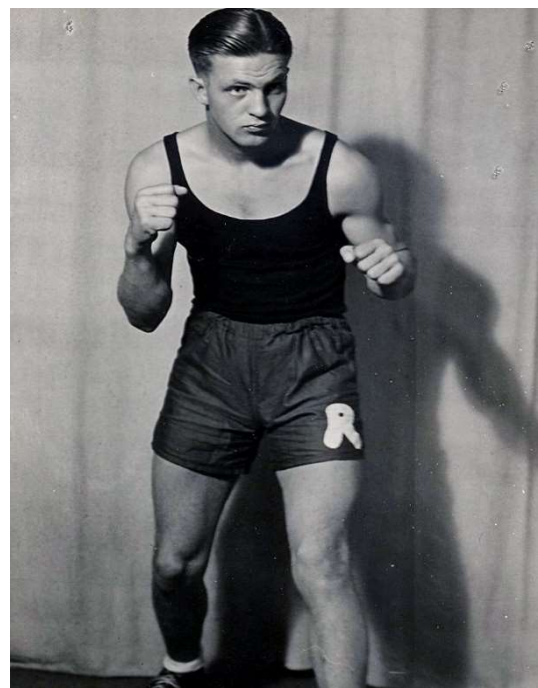
När Pappa var 16 år gick han med i en boxningsklubb, som låg vid Hedens gamla brandstation. Jag tror det var Redbergslids BK (RBK). Boxning och fotboll var de stora sporterna på den tiden. Eftersom Arvid inte hade något bollsinne, blev boxning ett lätt val. Han tyckte om träningen och gemenskapen. Han tränade två dagar i veckan och löptränade andra dagar. För att orka med jobbet som murare lade han sig tidigt på kvällen. Hans mamma och mormor fick trycka örat mot kristallmottagaren för att inte Arvid skulle vakna.

År 1938 börjar Arvid sin boxningskarriär och ett år senare startar andra världskriget. Europa står snart i brand. Det finns säkert en rädsla för att Sverige skulle bli indraget i kriget. Svenska män kan känna sig lyckligt lottade som slapp kriget. Och det blir även en del resor mellan Göteborg och Stockholm och andra platser. Det är en intensiv period.

Dramatik under Junior-SM 1938

1942 blir Arvid uttagen till svenska boxningslandslaget. Sverige möter Italien och förlorar med 11-5. Arvid vinner dock sin match mot Luigi Spaiardi.

Arvid i RBK-dress

Samma år flyger svenska boxningslandslaget till Breslau och

möter den tyska eliten. Arvid möter en tysk vid namn Rudolf Pepper. Matchen blir jämn men Arvid förlorade. Landskampen slutar 12-4 till Tyskland. Därefter åker landslaget till Görlitz i Tyskland, där Arvid vinner mot Herbert Kleinwächter.

Familj och husbygge

I slutet på sin boxningskarriär träffar Arvid sin blivande mor Asta. De gifter sig och får fem barn: Eva, Rita, Jan, Mats och Tom. Några år efter kriget vill Arvid bygga sig ett eget hus i Arendal på Hisingen, där det är rena landsbygden och en idyll. Det är ett stort jobb men han är en duktig murare och så är han mycket driftig och en god planerare.

Vårt barndomshem var ett fint ställe att växa upp i. Där fanns bondgårdar och lite lagom med grannar. Vi ungar hade det ganska bra.

Arvid jobbade ganska mycket, det var ett tungt jobb att vara murare. När han kom hem på sin motorcykel var han ganska trött, men Asta som var hemmafru hade middagen färdig. Sedan var det ofta något som behövde göras på tomten.

Trots att Arvid var ensamförsörjare upplevde jag aldrig någon fattigdom. Vi kunde göra lite småresor då och då, t.o.m. gå och äta en söndagsmiddag ibland. Vilken arbetarfamilj kan det idag?

Bensinstationen

När Arvid närmade sig 40-årsåldern kände han, att han ville göra något annat. Han trodde inte kroppen skulle hålla för det tunga jobb som murare.

Några kilometer från vårt hus höll Volvo på att bygga upp sin monteringsfabrik. Arvid fick en ide: En bensinstation skulle nog passa bra vid Torslandavägen med alla bilar som passerade till och från fabriken. Jag vet att han räknade fordon och förde statistik på hur många bilar som passerade varje dag...

Arvid köpte av en bonde ett stycke mark vid vägen för att bygga sin bensinmack, men tyvärr beslöt Volvo att dra sin järnväg just där. I stället fick Arvid ett erbjudande av Göteborgs Stad om en tomt i Björkekärr. Där byggde han sin bensinstation. Och den stod klar för invigning hösten 1963.

Arvid var inte rädd för utmaningar, men detta var ändå en stor förändring i livet. Nu skulle han plötsligt vara företagare (vilket han egentligen inte var) och leda personal, möta kunder, försäljare osv. För det mesta blev det långa arbetsdagar från sju till tio varje dag. Jag minns som barn när han satt med sin bokföring sent på kvällarna, vilket han inte heller hade kunskap om, men han var tvungen att sätta sig in i det. Hela tillvaron blev helt annorlunda för familjen, han var ju sällan hemma och då var han oftast trött. Arvid fick jobba mer men inte lika tungt, som när han var murare. Fast jag minns också att det var en rolig tid. Efter att jag slutat skolan på fredagar, åkte jag den långa vägen till tappen. Man träffade trevliga människor och hjälpte till lite här och där. Det var mycket service på en mack på den tiden men även en samlingsplats för ungdomar och äldre gubbar som kom dit för att prata av sig. Jag vet att Arvid tyckte jobbet var roligt för det var ju omväxlande och socialt.

I 23 år höll han på med sin bensinstation, det var en lång tid. I mitten på 1980-talet förändrades förutsättningarna för den typen av verksamhet. 1986 sålde han stationen och gick i pension. Detta var en befrielse för oss alla, för det var mycket bekymmer och ansvar för Arvid. Det krävs mycket kraft för att hålla verksamheten på topp.

Pensionärstid och husbygge igen

Efter att han vilat upp sig några år började Arvid känna sig rastlös. Han ville ha något projekt att ta tag i. Mina föräldrar ägde ett fritidshus några mil utanför Göteborg på en plats som hette Håлта. Detta byggde han om till ett nästan helt nytt hus och han gick verkligen in för jobbet med glädje.

Tyvärr fick Mamma och Pappa inte njuta av friheten så många år. Arvid fick prostatacancer och avled i september 1993 och Asta gick bort 1997 i stor saknad för oss alla.

Mats Claesson

2015